

Jaroslava Hajáková: Hodnocení informací z družice Meteosat 8 a radarů sítě CZRAD pro vybrané případy významných konvektivních událostí

oponentský posudek

Posuzovaná práce má nadstandardní rozsah – 117 stran textu a obvyklých seznamů, na něž navazuje 45 stran textových, tabulkových a grafických příloh. Z formálního hlediska je zpracována pečlivě a zodpovědně, napsána srozumitelně, i když s určitou relativně nepodstatnou příměsí formálních nedostatků (viz dále). Používání odborného jazyka, dodržování zásad práce se zdroji informací včetně odkazů je na příkladné úrovni.

Obsahově je členěna na část obecnou a metodickou, zahrnující vedle úvodu rozsáhlé kapitoly 1 až 3, jakož i část textu zařazenou do závěrečných příloh, a vlastní zpracování zadaného tématu, zahrnuté v kapitolách 4 a 5. Rozsahově obecná a metodická část sice výrazně část experimentální převyšuje, avšak s ohledem na složitost a náročnost použitých postupů, vyžadujících obsáhlé vysvětlení základních pojmů a metodiky, považuji takovéto strukturní uspořádání za vyvážené. Velice kladně pak hodnotím výstižné a jednoznačné formulování výsledků práce zařazené v závěru.

Tematicky je práce věnována aplikacím pokročilých metod družicové a radiolokační meteorologie v hodnocení významných konvektivních událostí. Zpracování tohoto tématu studentem magisterského studia fyzické geografie předpokládá zvládnutí širokého spektra náročných teoretických poznatků, rozsahem i obsahem překračujícím základní okruh studia. Autorka se s tímto nelehkým problémem vyrovnala obdivuhodně. O zájmu a cílevědomém přístupu přesvědčila nejen během studia na PřF UK, účelně využila i znalostí nabytých při semestrálním studiu na Department of Meteorology University of Reading, jakož i ze svého současného částečného pracovního úvazku na prognostickém pracovišti ČHMÚ. Výsledkem je práce, která nejen analyzuje současné možnosti interpretace družicových a radiolokačních dat při diagnostice významných konvektivních útvarů, ale i statisticky hodnotí přednosti, resp. nedostatky jednotlivých postupů identifikace těchto meteorologicky významných a společensky rizikových objektů na příkladu 4 událostí v období let 2005 – 2006. Je velmi pravděpodobné, že četnost výskytu takovýchto událostí se bude nadále zvyšovat, proto i testování prostředků dálkového průzkumu bouřkových oblaků a hledání optimálních indikátorů jejich vývoje lze vnímat za počín nejen z odborného, ale i praktického hlediska vysoce žádoucí. Práci Jaroslavy Hajákové v tomto smyslu vnímám jako vysoce přínosnou a nemám k ní žádných zásadních výhrad.

Menší množství chyb, které se mi podařilo objevit, považuji za významově zcela druhořadé. Formálních gramatických prohřešků není mnoho (především se jedná o nedostatky v interpunkci větné stavby – např. str. 13, 22, 25, 36, 44, 50, 60, 66, 70, 76, 95, 96, 97, 98, 113 nebo jiné drobnosti – str. 10, 43, 65; problematické je použité psaní číslovek – u řadových by měla být používána tečka – např. str. 85, 95, 96 aj., rušivě působí i češtinářsky neakceptovatelné používání přípon „ti“ ap. za číslem, v textu se hojně vyskytující). Na str. 19 doporučuji upravit větu na posledních 2 řádcích, stejně jako str. 20, 6. ř. zdola. Na str. 14 a 30 upozorňuji na chybu „dopplerův efekt“ (mělo by být „D“). Pozitivně hodnotím uvedení seznamu zkratk, avšak některé zkratky užívané v textu (např. VIL, ETOP, CAPPI, Z-1, BWER aj.) v něm nejsou zahrnuty.

Shrnutí: Výsledky práce považuji za původní a jedinečné, inspirativní a naznačující další cestu ve využití družicových a radiolokačních informací. Jaroslava Hajáková se úspěšně vypořádala s vysoce náročným a nestandardním tématem a její práci jednoznačně doporučuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji výborně.

V Praze 26.5.2008

RNDr. Jiří Kastner